

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Ing. Antona Jakubíka a JUDr. Martina Piovartsyho v trestnej veci vyžiadaného **O. B.** pre trestný čin lúpeže podľa § 142 ods. 1 Trestného zákona Rakúskej republiky a iné na neverejnom zasadnutí 29. júla 2010 v Bratislave o sťažnosti vyžiadaného O. B. proti uzneseniu predsedníčky senátu Krajského súdu v Žiline zo 16. júla 2009, sp. zn. Ntc 12/2010 takto

r o z h o d o l :

Podľa 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť vyžiadaného O. B. **sa z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Na O. B., nar. X., občana Slovenskej republiky vydala štátna prokurátorka, v Grazi (Rakúska republika) 29. júna 2010 (pozri č. 1. 7) a nie 18. júna 2010 ako sa uvádza v napadnutom uznesení pod číslom 28 St 132/10g európsky zatýkací rozkaz pre účely vydania menovaného na trestné stíhanie pre skutky právne kvalifikované ako trestné činy lúpeže, krádeže a pokusu o krádež podľa § 142 ods. 1, § 241c ods. 1 a §127 Trestného zákona Rakúskej republiky, za ktoré vyžiadanému hrozí uloženie až desaťročného trestu odňatia slobody.

Na základe návrhu krajského prokurátora v Žiline predsedníčka senátu Krajského súdu v Žiline uznesením zo 16. júla 2010, sp. zn. Ntc 12/2010, podľa § 17 ods. 1 zákona č. 403/2004 Z.z. o európskom zatýkacom rozkaze a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov vzala O. B. do väzby s tým, že väzba začala plynúť 14. júla 2010 o 14.45 hod. a bude sa vykonávať v Ústave na výkon väzby v Žiline.

Proti tomuto uzneseniu podal vyžiadaný O. B. v zákonnej lehote sťažnosť, ktorú odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. Uviedol v nej, že v spise sa nenachádza žiadny doklad o jeho trestnom stíhaní ako obvineného a okrem toho žiadnymi konkrétnymi skutočnosťami nie je odôvodnená obava, že by ušiel alebo by sa skrýval, aby sa tak vyhol trestnému stíhaniu alebo výkonu trestu alebo ochranného opatrenia. V tejto súvislosti poukázal na to, že má stále bydlisko, vedie usporiadaný život, sám sa prihlásil na polícii, pričom striedavý pobyt na Slovensku a v Rakúsku (z pracovných dôvodov) nie je dostatočným dôvodom na vyslovenie obavy z vyššieuvedeného konania, naplňajúceho inak dôvod väzby podľa § 17 ods. 1 zákona o európskom zatýkacom rozkaze. Z uvedených dôvodov preto navrhol napadnuté uznesenie zrušiť a prepustiť ho z väzby na slobodu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť vyžiadaného O. B. nie je dôvodná.

V konaní predchádzajúcom napadnutému uzneseniu boli dodržané zákonné lehoty uvedené v § 15 a § 17 ods. 1 zák. č. 403/2004 Z.z. o európskom zatýkacom rozkaze a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, pričom samotné rozhodnutie o vzatí O. B. do väzby je vecne správne.

Dôkazom toho, že vyžiadaný O. B. je v cudzine trestne stíhaný, a že jeho vydanie sa žiada práve na tento účel, je už skôr v úvode odôvodnenia tohto uznesenia citovaný európsky zatýkací rozkaz vydaný štátnou prokurátorkou v Grazi (Rakúska republika). Vzhľadom k tomu, že vydávanie osôb na základe európskeho zatýkacieho rozkazu sa uskutočňuje medzi členskými štátmi Európskej únie na základe dôvery a vzájomného uznávania rozhodnutí justičných orgánov členských štátov, pre konanie vo vykonávajúcom štáte sa okrem samotného zatýkacieho rozkazu nevyžaduje aj doloženie iných rozhodnutí vydaných príslušnými justičnými orgánmi štátu pôvodu (v danom prípade Rakúskej republiky), na základe ktorých sa podľa vnútroštátnej úpravy takého štátu vedie proti konkrétnej osobe trestné stíhanie. V prípade, že dôjde k vydaniu na trestné stíhanie, je vecou štátu pôvodu umožniť vyžiadanej osobe také uplatnenie jej práv, vrátane práva namietat aj prostredníctvom opravných prostriedkov dôvodnosť jej trestného stíhania po oboznámení sa s podstatou vzneseného obvinenia v jazyku, ktorému taká osoba rozumie.

V súvislosti s vydaným európskym zatýkacím rozkazom bolo úlohou prvostupňového súdu v súčasnom štádiu konania posúdiť len dôvodnosť návrhu prokurátora na vzatie vyžiadaného do väzby a nie aj samotnú prípustnosť vydania. Konanie s uvedeným predmetom totiž v prípade nesúhlasu vyžiadaného je viazané na návrh prokurátora, ktorý sa podáva po skončení predbežného vyšetrovania (§ 21 ods. 1 zákona o európskom zatýkacom rozkaze).

Čo sa týka samotného väzobného dôvodu, obavu zo skrývania alebo úteku vyžiadaného O. B. treba vidieť v reálnej možnosti menovaného meniť nekontrolovane miesto svojho pobytu zdržiavaním sa v iných štátoch než v štáte pôvodu a vo vykonávajúcim štáte a to aj z dôvodu, že za trestné činy, pre ktoré sa v Rakúskej republike proti nemu vedie trestné stíhanie, mu hrozí citeľný (10 ročný) trest odňatia slobody.

Z uvedeného vyplýva, že sťažnosť vyžiadaného O. B. nebola dôvodná, a preto ju Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietol.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustná sťažnosť.

V Bratislave 29. júla 2010

JUDr. Peter K r a j č o v i č , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Libuša Jánošíková